

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 10Csp/102/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117229092
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ágnes Nagyová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1117229092.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou Mgr. Ágnes Nagyovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, Hodžova 11, Žilina, proti žalovanému: P. O., A.. X.X.XXXX, L. XXX/X, Bratislava, o zaplatenie 1 387,94 eur s príslušenstvom,

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1 387,94 eur spolu s úrokom vo výške 12,90% ročne zo sumy 1 328,12 eur od 13.10.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1 328,12 eur od 13.10.2017 do zaplatenia a zo sumy 58,06 eur od 13.10.2017 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 1.12.2017 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovaného zaviazal na povinnosť zaplatiť mu sumu 1 328,12 eur titulom istiny, zaplatiť úrok vo výške 58,06 eur, úroky z omeškania 0,60 eur, úrok 12,90% ročne z nezaplatennej istiny 1 328,12 eur od 13.10.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny 1 328,12 eur od 13.10.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 58,06 eur od 13.10.2017 do zaplatenia, nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 1,16 eur, ako aj náhradu trov konania.

2. Žaloba bola odôvodnená na tom skutkovom základe, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 16.10.2016 úverovú zmluvu Č.. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 1 400,- eur. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas, preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 12.10.2017 v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v súlade s úverovou zmluvou a Obchodnými podmienkami pre úvery občanom, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia druhou upomienkou/ opakovaným upozornením zo dňa 9.8.2017. V súlade s čl. 19 bod 19.8 Všeobecných obchodných podmienok Prima banky Slovensko, a.s. sa písomnosť banky adresovaná klientovi považuje za doručенú tretím dňom po jej odoslaní prostredníctvom poštového podniku. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu predčasného zosplatenia (dňa 12.10.2017) predstavovala sumu 1 447,94 eur a pozostávala z istiny poskytnutého úveru vo výške 1 328,12 eur (žalovaný z poskytnutej istiny 1 400,- eur uhradil splátku vo výške 71,88 eur), z úrokov 58,06 eur (úroková sadzba vo výške 12,90% ročne do dňa zosplatenia), z úrokov z omeškania 0,60 eur (5% úroková sadzba z omeškania ročne z každej nezaplatennej splátky), z poplatkov 60,- eur, ktoré si však žalobca v rámci žaloby neuplatnil a z poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver 1,16 eur (súčet omeškaných poplatkov za poistenie, ktoré sa žalovaný zaviazal hradiť). Žalovaný po zosplatení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnil

žiadnu úhradu. K uplatnenému zmluvnému úroku po zosplatnení žalobca uviedol, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, a to v zmysle § 502 ods. 1 a § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka. Podľa žalobcu potom obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, ktoré je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, samotný vznik nároku na úrok z úveru neovplyvňuje. Vzhľadom na uvedené žalobca žiadal žalobe vyhovieť.

3. Žalovaný sa k podanej žalobe, ani k predloženým dôkazom nevyjadril.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil právny zástupca žalobcu, svoju neprítomnosť na pojednávaní žiadal ospravedlniť, nedostavil sa ani žalovaný, ktorý svoju neprítomnosť neospravedlnil, ani nežiadal o odročenie pojednávania. Súd tak pojednával v neprítomnosti riadne a včas predvolaných strán sporu.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi: zmluva o spotrebiteľskom úvere z 16.10.2016, žiadosť o poskytnutie spotrebného úveru z 16.10.2016, sadzobník poplatkov, Všeobecné obchodné podmienky žalobcu od 1.10.2016, Všeobecné obchodné podmienky žalobcu od 1.8.2017, Obchodné podmienky pre úvery občanom od 1.8.2017, opakované upozornenie, výzva na predčasné splatenie úveru, prepočet zmluvných úrokov, stav omeškaných splátok, prehľad splácania pred a po predčasnom zosplatnení, prepočet úrokov z omeškania a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

6. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere Č.. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX - Pôžička zo dňa 16.10.2016 vyplýva, že žalobca a žalovaný uzatvorili uvedenú zmluvu v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa uvedenej zmluvy žalobca poskytol žalovanému bezúčelový úver (druh úveru - pôžička) vo výške 1 400,- eur s fixnou úrokovou sadzbou do splatnosti vo výške 12,9% ročne, s poplatkom za poskytnutie úveru 70,- eur jednorazovo s termínom splatnosti najneskôr do 15.11.2016. Strany sporu sa dohodli aj na poplatku za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 0,58 eur mesačne v počte úhrad 96. Výška anuitnej splátky úveru bola dohodnutá na sumu 23,55 eur, s termínom splatnosti 1. splátky 10.11.2016, s počtom splátok 96 a so splatnosťou úveru 10.10.2024. Výška RPMN bola dohodnutá na 15,69%, priemerná RPMN ku dňu uzatvorenia zmluvy bola 18,43%. Celková čiastka, ktorú musel žalovaný vrátiť, predstavovala sumu 2 330,80 eur. Úrok z omeškania bol vo výške 5% ročne.

7. Zo žiadosti žalovaného o poskytnutie spotrebného úveru zo dňa 16.10.2016 súd zistil, že žalovaný požiadal žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 2 500,- eur s dobou splácania na 8 rokov. V uvedenej žiadosti žalovaný uviedol svoje údaje, údaje o svojich príjmoch a výdavkoch a tiež výdavkoch domácnosti.

8. Opakovaným upozornením žalobca dňa 9.8.2017 vyzval žalovaného na zaplatenie omeškaných splátok úveru poskytnutého na základe úverovej zmluvy Č.. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 16.10.2016. Žalobca žiadal žalovaného o zaplatenie dlžnej sumy vo výške 54,22 eur najneskôr do 14.8.2017 a zároveň ho upozornil, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy uplatní právo z § 565 Občianskeho zákonníka a požiada ho o zaplatenie celej pohľadávky vo výške 1 386,39 eur.

9. Výzvou na predčasné splatenie úveru žalobca dňa 12.10.2017 vyzval žalovaného na jednorazovú úhradu zostávajúcej sumy úveru vo výške 1 417,94 eur najneskôr do 22.10.2017 s tým, že uvedenú výzvu žalobca splatnil sumou 30,- eur.

10. Z tabuľky o prepočte zmluvných úrokov a z prehľadu splácania žalovaného do predčasného zosplatnenia súd zistil, že žalovaný ku dňu zosplatnenia uhradil na istinu sumu 71,88 eur, na úrok sumu 116,52 eur, na poistné sumu 4,64 eur a dlžný úrok predstavuje sumu 58,06 eur. Nesplatená istina bola vo výške 1 328,12 eur. Podľa tabuľky - stav omeškaných splátok na úvere žalovaný neuhradil splátky za mesiace júl 2017 až október 2017. Podľa tabuľky - prehľad splácania po predčasnom zosplatnení žalovaný už neuhradil žiadnu sumu. Ku dňu zosplatnenia výška úroku z omeškania predstavovala sumu 0,60 eur za obdobie od 11.7.2017 do 12.10.2017 zo štyroch úročených splátok s výškou úroku z omeškania 5,00% ročne.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere medzi stranami sporu (ďalej len "zákon č. 129/2010 Z. z."), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľským úverom nie je úver bez úroku a bez ďalších poplatkov.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

12. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným existoval záväzkovoprávny vzťah, ktorý má spotrebiteľský charakter. Na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 16.10.2016 žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1 400,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať po 23,55 eur v 96 mesačných splátkach vždy do 10. dňa kalendárneho mesiaca, pričom termín splatnosti prvej splátky bol dohodnutý na deň 10.11.2016 a termín splatnosti úveru bol dňa 10.10.2024. Strany sporu si priamo v zmluve dohodli fixnú výšku úrokovej sadzby 12,9% ročne, dohodli si súbor poistenia A s poplatkom za poistenie schopnosti splácať úver. Výška RPMN bola dohodnutá na 15,69% a priemerná RPMN ku dňu uzatvorenia zmluvy bola 18,43%. Z predložených listinných dôkazov súd zistil, že žalovaný ku dňu 12.10.2017, kedy žalobca pre neplnenie povinností žalovaného vyplývajúcich zo zmluvy vyhlásil predčasnú splatnosť zmluvy, uhradil na istinu len sumu 71,88 eur, na úrok sumu 116,52 eur a na poistné sumu 4,64 eur. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu predčasného zosplatnenia tak pozostávala z istiny poskytnutého úveru vo výške 1 328,12 eur, z úrokov 58,06 eur, z úrokov z omeškania 0,60 eur a z poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver 1,16 eur. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto sú neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Zmluvu uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy ako aj Všeobecné obchodné podmienky boli dané žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa výhodnejšie.

13. I keď sporná zmluva o spotrebiteľskom úvere predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka), predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzatváraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských

zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka, a tiež zákon č. 129/2010 Z. z., ktorý upravuje otázky splnenia zákonných podmienok uzavretia zmluvy, resp. jednotlivé náležitosti zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak, príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností), ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv).

14. Žalobca odôvodnil uplatnený nárok voči žalovanému tým, že po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas, preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 12.10.2017 v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v súlade s úverovou zmluvou a Obchodnými podmienkami pre úvery občanom, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia druhou upomienkou/ opakovaným upozornením zo dňa 9.8.2017. Súd mal za to, že žalobca preukázal existenciu záväzkového vzťahu medzi ním a žalovaným zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ktorá obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Taktiež preukázal, že posudzoval schopnosti žalovaného - spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a to na základe žiadosti žalovaného o poskytnutie úveru. Keďže žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti a poskytnutý úver nesplácal riadne a včas, žalobca ku dňu 12.10.2017 zosplatnil celý úver. Z uvedených dôvodov súd žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy vo výške 1 387,94 eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 1 328,12 eur, z úroku vo výške 58,06 eur ku dňu zosplatenia, z úrokov z omeškania 0,60 eur ku dňu zosplatenia a z nezaplatených poplatkov za poistenie vo výške 1,16 eur.

15. Zmyslom a účelom inštitútu predčasného zosplatenia úveru je poskytnúť veriteľovi právny inštrument proti dlžníkovi, ktorý neplní záväzok vrátiť veriteľovi poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky v dohodnutých splátkach; ide o právny inštitút, ktorý je určený na ochranu práv veriteľa. Využitím predmetného inštitútu veriteľom však povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky nezaniká a veriteľovi nemôže vzniknúť nová pohľadávka (napríklad v zmysle pohľadávky na vydanie bezdôvodného obohatenia). Menia sa iba podmienky, za ktorých je dlžník povinný svoje povinnosti splniť. Povinnosť dlžníka vrátiť veriteľovi dlžnú čiastku s úrokmi po predčasnom zosplatení úveru teda predstavuje záväzok pôvodný, ktorý sa modifikoval vo svojej splatnosti, t.j. mení sa iba to, že sa na požiadanie veriteľa stáva splatná celá pohľadávka (rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/108/2017 z 29.5.2018).

16. Zo znenia ustanovenia § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka vyplýva, že dlžník je povinný platiť veriteľovi úroky z úveru od poskytnutia peňažných prostriedkov. Hoci predmetné ustanovenie výslovne neupravuje, dokedy táto povinnosť dlžníka trvá, vzhľadom na skutočnosť, že úrok z úveru je cena (odplata) za užívanie poskytnutých peňažných prostriedkov, dlžník má túto povinnosť zásadne za celú dobu ich užívania, teda až do doby ich skutočného vrátenia veriteľovi. Záväzok zaplatiť úroky patrí k pojmovým znakom zmluvy o úvere, je jeho podstatnou náležitosťou (§ 269 ods. 1 Obchodného zákonníka). Taktiež z ustanovenia § 1 ods. 3 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. vyplýva, že spotrebiteľským úverom nie je úver bez úroku a bez ďalších poplatkov. Záver o povinnosti dlžníka platiť zmluvne dohodnuté úroky až do skutočného vrátenia poskytnutého úveru potvrdzuje aj ustálená súdna prax (rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/393/2016, zo dňa 30.8.2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/65/2016, zo dňa 16.2.2016). Na uvedenom závere nič nemení ani spotrebiteľské právne postavenie žalovaného, a to vzhľadom na skutočnosť, že žalovanému uvedená povinnosť vyplýva priamo z Obchodného zákonníka. V danom prípade nemožno odmietnuť použitie ustanovenia Obchodného zákonníka len s poukazom na skutočnosť, že by to mohlo byť pre žalovaného ako spotrebiteľa výhodnejšie, a to ani pri zohľadnení § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník totiž výslovnú právnu úpravu vylučujúcu nárok veriteľa na zaplatenie úrokov z úveru za dobu po zosplatení úveru neobsahuje, keď za takúto nemožno považovať ani § 53 Občianskeho zákonníka, keďže je nepochybné, že samotná existencia nároku na úroky z úveru za obdobie po jeho zosplatení nemôže spôsobiť značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v

neprospech spotrebiteľa. Súd na záver poznamenáva, že si žalobca uplatnil voči žalovanému len to, čo priamo vyplýva aj zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16.10.2016, t.j. žalovaný bol oboznámený s výškou poskytnutého úveru, s počtom splátok, s termínom splátok a v neposlednom rade aj s výškou riadneho úroku a úroku z omeškania.

17. Po zhodnotení dôvodnosti uplatňovaných zmluvných úrokov aj po predčasnom zosplatnení úveru až do momentu splatenia istiny súd dospel k záveru, že boli naplnené všetky predpoklady pre vyhovieie žaloby v celom rozsahu. Súd tak žalobcovi priznal aj úrok vo výške 12,90% ročne zo sumy 1 328,12 eur od 13.10.2017 do zaplatenia.

18. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením svojho dlhu voči žalobcovi, súd v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny 1 328,12 eur od 13.10.2017 do zaplatenia, t.j. odo dňa nasledujúceho po predčasnom zosplatnení úveru, a úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov vo výške 58,06 eur od 13.10.2017 do zaplatenia.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobca bol z dôvodu správne uplatnenej žaloby úspešný v plnom rozsahu. Podľa pomeru úspechu v spore vznikol nárok na náhradu trov konania žalobcovi voči žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno písomne podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.